

ת"פ 70314/11/20 - מדינת ישראל נגד נסים גואטה

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 70314-11-20 מדינת ישראל נ' גואטה

בפני	כבוד השופטת - נשיאה עינת רון
בעניין:	המאשימה
	נגד
	הנאשם
	נסים גואטה

נוכחים::

ב"כ המאשימה, עו"ד שקד דהן
ב"כ הנאשם, עו"ד עדי כרמלי ועו"ד ארז אלוש
הנאשם בעצמו
גזר דין

לאחר ניהול הליך של הוכחות, הורשע הנאשם בשתי עבירות של תקיפה, לפי סעיף 379 לחוק העונשין.

תמצית העובדות הן אירועי הפגנה מיום 22/8/20, שהתרחשה בירושלים, בואכה רחוב בלפור, מעון ראש הממשלה.

הפגנה זו היתה אך אחת ממסכת הפגנות רבות שהתרחשו אותם ימים בירושלים, בקרבת בית ראש הממשלה.

הנאשם שימש כקצין אג"מ של מרחב ציון במשטרת ישראל ומתוקף תפקידו זה נטל חלק פעיל בטיפול בהפגנות אלה ובאבטחתן.

פרטי האירוע פורטו בהרחבה בהכרעת הדין וכעולה מהם, הרי שבמהלכה של ההפגנה, בעוד הנאשם עומד על הכביש, פנה אליו מפגין, המתלונן אביחי גרין והלין בפניו על התנהגותם של השוטרים כלפי המפגינים במקום. הנאשם הדף בחוזקה את אביחי בשתי ידיו, בפניו, פעמיים.

בעת ההדיפה השניה התקרב אל הנאשם מפגין אחר, שהסיט את מסיכת הפנים של הנאשם והחל להימלט מהמקום. הנאשם דלק אחריו במטרה לעוצרו ובסיועם של שוטרים נוספים, נעצר אותו מפגין. המפגין הובל למעצר, כאשר במקום נכח צלם עיתונות, מתלונן נוסף, ילון גורביץ, אשר תעד את ההפגנה במצלמתו. הנאשם הדף את ילון בחלק גופו העליון והיכה בו בצד פניו וכתוצאה מכך נפלו משקפיו של ילון.

טיעוני המאשימה

המאשימה הדגישה כי המחוקק ובתי המשפט נוקטים גישה מחמירה כלפי אלה הנוקטים אלימות כלפי שוטרים ואת הצורך להגן על המשטרה ועל השוטרים במילוי תפקידיהם. כך, טענה, יש להחמיר אף עם שוטרים הנוקטים אלימות כלפי אחרים, לבל תהיה פגיעה קשה באמון הציבור.

המאשימה הדגישה כי הנאשם פעל באלימות כלפי שני מתלוננים במסכת מתמשכת ואין המדובר במכה חד פעמית, והכל תוך ניצול לרעה של הכח שבידיו.

לטעמה של המאשימה יש לראות בחומרה, עובדות אלה ובמיוחד שהנאשם לא נטל עליהן אחריות, אלא הטיל את האחריות לפתחם של המתלוננים וייחס להם התנהגות מפריעה ומאיימת, אשר הצריכה שימוש בכח.

המאשימה הפנתה להכרעת הדין ולקביעות כי לא נפל מתום כלשהו בהתנהגותם של המתלוננים.

באשר לערכים המוגנים שנפגעו, הדגישה המאשימה כי מדובר בהגנה על שלומות גופם של המתלוננים, כבודם, האוטונומיה שלהם על גופם, כמו גם הזכות להפגין.

לטעמה של המאשימה, בנסיבות אלה, יש להחמיר בעונשם של הפוגעים במפגינים תוך שימוש באלימות.

מתחם העונש ההולם לטעמה של המאשימה נע בין של"צ למספר חודשי מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות.

לדברי המאשימה, הרי שבתוך מתחם הענישה יש לתת משקלן ממשי לזכויות הרבות של הנאשם ואת תרומתו למשטרה ולמדינה. במשך 25 שנים תרם תרומה ניכרת, בתפקידים רבים אותם מילא. אין גם חולק כי התנהגות כזו זרה לאופיו ואופן התנהלותו של הנאשם.

הנאשם זכה לאורך כל השנים להערכה רבה של מפקדיו ופקודיו.

עם זאת, וכפי שצוין לעיל, הדגישה המאשימה כי הנאשם לא נטל אחריות על המעשים ואף הפנה את האצבע המאשימה כלפי המתלוננים.

המאשימה סבורה כי הנאשם כשל כיוון שהיה עליו אף לשמש דוגמה לפקודיו.

המאשימה ביקשה לדחות את בקשת הנאשם לסיים את ההליך בעניינו בביטול הרשעתו, וציינה כי המעשים, אופיים, מהותם ונסיבותיהם אינם עומדים במבחנים שהציב בית המשפט העליון בסוגיית ההימנעות מהרשעה.

המאשימה עתרה להטיל על הנאשם עונש מאסר קצר בפועל בדרך של עבודות שירות ותמכה טיעוניה בפסיקה שהציגה לבית המשפט.

עדויות הגנה

מטעם ההגנה העיד ניצב דורון תורג'מן, מפקד מחוז ירושלים במשטרת ישראל, אשר ביקש לתאר את הנאשם לאור השנים הרבות של היכרותם. הוא תאר קצין רב זכויות שמילא מספר תפקידים בכירים בהצלחה יתירה. הנאשם, כך תאר, עשה לילות כימים ועמד במשימות ובאתגרים קשים השכיחים במחוז ירושלים. מודבר בקצין אמיץ, קר רוח, היודע לעמוד במצבי מורכבים ואשר ההתנהלות האישית שלו ראויה לציון. מדובר בקצין משפיע ורלבנטי, המוביל עשייה משמעותית. לטעמו של ניצב תורג'מן, תרומתו של הנאשם לביטחון המדינה ולשלום הציבור אדירה ומעורבותו משפיעה על המחוז כולו.

ניצב תורג'מן גמר את ההלל על הנאשם, תפקודו ותכונותיו והוא סבור כי לנאשם עוד נכונות עלילות במשטרת ישראל ויכול לתרום עוד רבות גם בעתיד.

מפכ"ל המשטרה, רב ניצב יעקב שבתאי, מסר עדות בכתב ולפיה מכיר המפכ"ל את הנאשם מזה כעשרים שנים, ליווה אותו לאורך תפקידיו ואף היה מפקדו הישיר. הנאשם זכה לאורך כל הדרך לשבחים רבים בשל ערכיותו, מבצעיותו, נועם הליכותיו, קור רוח המאפיין אותו גם במצבי קיצון, בעל דרך ארץ ושיקול דעת והפיקוד השקט שהותיר בפקודיו.

המפכ"ל תאר חלק מתפקידו של הנאשם, לרבות תפקידו כמפקד פולגת מג"ב בירושלים בתקופות קשות מאוד והרות סיכונים ויחידתו היתה זו שפעלה עצימות הגבוהה ביותר מול אתגרים שאינם קיימים במקומות אחרים והכל תוך הישגים גדולים וטיפוח פקודיו.

עוד צויין כי כמפקד מג"ב בחר המפכ"ל בקצינים הטובים ביותר על מנת שיעברו למשטרת ישראל במטרה לטייב את הארגון ולתרום לו ממקצועיותם וניסיונם והנאשם היה אחד מהם.

גם לאחר העברה זו מונה לתפקידים קשים ומאתגרים אותם ביצע בהצלחה יתירה.

לאור כל אלה מפקדיו ראו בנאשם מועמד לקידום לדרגת נצ"מ.

לטעמו של המפכ"ל, הנאשם הוא אחד מהקצינים הבולטים יותר הן בכישוריו והן ביחסו החם והמכבד לאנשים. "הוא מלח הארץ מהמובחרים שבחבורה אשר השקיע את מרבית חייו ומרצו למען בטחון אזרחי ישראל".

המפכ"ל ביקש כי בית המשפט ישים לנגד עיניו את כל אלה.

כן הוצג סיכום ראיון שנערך לנאשם עם המפקד הקודם של מחוז ירושלים, ניצב דורון ידיד ביום 7/1/21 ובו נאמר כי הנאשם מבצע תפקידו במאמץ רב להצלחה, תוך קבלת החלטות משמעותיות ברמה מבצעית. בעל יכולת פיקוד וניהול ברמה גבוהה והצלחתו בולטת בזכות קור רוח שנשמר גם במצבים קיצוניים, שיקול דעת מעמיק בקבלת החלטות והפעלת כח אופרטיבי בערכיות ברמה גבוהה. כל אלה, כך נכתב בסיכום, הופכים את הקצין למצטיין מקצועי ומוצלח ועל כן זומן אל מפקדו, על מנת להביע הערכה.

טיעוני ההגנה

ב"כ הנאשם הדגיש כי מדובר בנאשם אשר מזה כ-25 שנים משרת את המדינה בתפקידים רבים ומשמעותיים, לרבות בתקופות קשות ומורכבות. הוא מהקצינים המשובחים שישנם במשטרת ישראל וכל ההערכות שניתנו לגביו מצויינות. מסלול הקידום המהיר שלו נעצר בשל אירועים אלה.

ראוי כי ביום גזירת הדין יעמדו לזכותו של הנאשם כל הזכויות הרבות הללו שצבר.

ב"כ הנאשם ביקש אף להדגיש את נסיבות האירועים, נשוא פרשה זו ולקחת בחשבון כי מדובר היה בהפגנה סוערת, במהלכה ננקטה אלימות כלפי שוטרים וכלפי הנאשם עצמו. הנאשם היה מצוי בתנאים קשים ביותר של הפגנה אלימה והתמודדות עם מגיפת הקורונה, ולא רק אותו ערב, אלא לאורך חודשים רבים.

יש לזקוף לזכותו את התנאים הקשים בהם שהה ואליהם נשלח מתוקף תפקידו.

המעשים בהם הורשע הנאשם מצויים ברף התחתון של מעשים מעין אלה וסוף דבר לא נגרם בשלהם נזק.

ב"כ הנאשם טען כי המקרה בנסיבותיו אלה הוא מן המקרים החריגים בהם יש הצדקה להורות על ביטולה של הרשעה. הוא ביקש לאבחן את הפסיקה שהוגשה על ידי המאשימה וכן הביא בפני בית המשפט פסקי דין אחרים שלטעמו הם חמורים בנסיבותיהם מפרשה זו ובכל זאת הסתיימו באי הרשעה.

עוד הוסיף ב"כ הנאשם וטען כי הרשעתו של הנאשם מעמידה אותו בסיכון מפני פיטוריו מהמשטרה ובענין זה אף הוגשו בעבר עתירה לבג"צ ועתירה מינהלית לביהמ"ש המחוזי.

אין כל חשש שהנאשם ישוב ויבצע עבירות בעתיד, ואף העבירות בהן הורשע לא היו פרי תכנון מוקדם, מדובר באירוע חריג שאינו משקף את אורחות חייו ואין צריך לומר כי הוא נעדר עבר פלילי.

על כן, עתר ב"כ הנאשם לבטל את הרשעתו של הנאשם ולהטיל עליו התחייבות.

דברו האחרון של הנאשם

הנאשם ביקש אף הוא לבטל את הרשעתו לציין כי יהיה בכך איזון בין האירועים בהם הורשע לבין 25 שנות שירותו. הוא ראה בכל שנות שירותו משום שליחות ושירות לציבור ולאזרח, גם כאשר פעל בסיטואציות מורכבות מאוד. יש בו רצון להמשיך בדרכו זו.

ביטול הרשעה

ההלכה היא כי משהוכח מעשה עבירה הרי שיש להרשיע את מבצעו בדין. רק במקרים חריגים ויוצאי דופן ניתן יהיה להימנע מכך. בהלכת כתב נקבעו המבחנים לכך, מדובר בשני מבחנים שהם מצטברים זה לזה.

המבחן האחד הוא כי האינטרס הציבורי שבענישה לא ייפגע באופן משמעותי מאי הרשעתו של הנאשם והמבחן האחר והמצטבר לו כי עתידו של הנאשם ושיקומו ייפגעו באופן משמעותי בשל הרשעתו.

וכפי שנקבע בהלכה המובילה לענין זה (ע"פ 2083/96 כתב נ. מ"י, פ"ד נ"ב(3), 337):

"תכליתו של סעיף 71 לחוק, כפי שהיא משתקפת גם מההיסטוריה החקיקתית שלו, דומה, איפוא, לתכלית סעיף 1 לפקודת המבחן, המאפשר כאמור, להטיל מבחן ללא הרשעה. מטרת שני אמצעים אלה היא שיקומית. ואולם כידוע, שיקומו של נאשם - הגם שהוא מהווה שיקול מהותי שלציבור כולו ענין בו - הינו אך אחד משיקולי הענישה, שאליו מתווספים שיקולים אחרים הנובעים מאופיה של העבירה.

אכן ענישתו של נאשם אינדיבידואלית ובית המשפט בוחן עניינו של כל נאשם ונאשם ואינו קובע את עונשו אך על פי מהות העבירה. ואולם מהותה של העבירה, הצורך בהרתעת הרבים ובעבירות שקורבן איננו הפרט אלא הציבור כולו, אף הוקעת מעשי העבירה - בצירוף מדיניות ענישה אחידה ככל האפשר על יסוד שיקולים אלה - כל אלה משמשים כגורמים העלולים לגבור אף על שיקומו של הנאשם.

הימנעות מהרשעה אפשרית, איפוא, בהצטבר שני גורמים, ראשית על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם ושנית סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסויים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים המפורטים לעיל".

(בעקבות הלכת כתב ראה גם: ע"פ 5102/03 מ"י נ. קליין; ע"פ 6 3301/0 ביטי נ. מ"י ועוד ועוד).

בעקבות הלכת כתב נקבע:

"הכלל שנקבע בענין כתב כי החריג של אי הרשעה שמור למקרים בהם מתקיימים שני תנאים מצטברים: פגיעה חמורה בסיכויי השיקום של הנאשם וסוג העבירה המאפשר אי הרשעה בלי לפגוע בשיקולי הענישה הרחבים. לאמור, כי בבוא בית המשפט לשקול אפשרות של אי הרשעה עליו לשקול לא רק את עניינו של הנאשם אלא גם להשיא מבטו למעגל חברתי הרחב ולבחון את האינטרס הציבורי. בענין זה עמד השופט ש' לויין על כך שמשעה שהנאשם נמצא אשם במעשה, הכף מוטת להרשעה ויש לתת משקל רב לאינטרס הציבורי המושג בתכליות המשפט הפלילי: "הכלל הוא שיש להרשיע נאשם שעבר עבירה ומי שטוען את ההיפך, שומה עליו לשכנע את בית המשפט ששיקולי השיקום גוברים במקרה האינדיבידואלי על השיקולים שבאינטרס הציבורי".

(ע"פ 240/16 מ"י נ. פלוני).

לא אחת נקבע על ידי בית המשפט העליון כי יש להוכיח פגיעה ממשית ועכשווית בעתידו של הנאשם ובשיקומו ואין די בהעלאת אפשרות ערטילאית ועתידית. כך לאחרונה נקבע בע"פ 8518/12 צפורה נ. מ"י.

בענייננו, מדובר בנאשם שהוא קצין בכיר במשטרת ישראל ושהה במקום האירועים במסגרת תפקידו, אשר כלל בין היתר אבטחת ההפגנה והמפגינים.

אין המדובר במעשה חד פעמי ואקראי, המדובר אמנם באותו ערב ובסמיכות זמנים, אך הנאשם נקט אלימות כלפי שני מתלוננים שונים, שאינם קשורים כלל ועיקר זה לזה.

כפי שנקבע בהכרעת הדין בהרחבה ובפירוט, מתלוננים אלה לא נקטו אלימות כלשהי כלפי הנאשם, או כלפי מאן דהוא אחר, ולא היתה כל הצדקה לשימוש בכח כלשהו כלפיהם.

אמנם למתלוננים לא נגרם נזק ממשי ואין המדובר באלימות בוטה, אך יש בה באלימות זו כדי להפר את האמון שניתן בנאשם, בתפקידו ובמשטרת ישראל בכלל. יש בכך כדי לפגוע באמון הציבור במשטרת ישראל, האמונה על הבטחת הפגנות ומפגינים. יש בכך משום פגיעה בזכות היסוד של כל אזרח במדינה להפגין.

אין חולק וכך גם נקבע בהכרעת הדין כי אירועי אותו ערב היו מורכבים ואף סוערים. אלימות ננקטה כלפי מספר שוטרים ואף כלפי הנאשם עצמו, אולם כאמור, לא על ידי המתלוננים.

קצין בתפקידו ובמעמדו של הנאשם נמדד לא רק בעיתות שיגרה ורגיעה, אלא דווקא בשעות קשות, מורכבות ורבות אתגרים.

כרום מעמדו ותפקידו, כך גבוהה הציפיה ממנו להתנהגות ראוייה. על הנאשם בתפקידו ובמעמדו להוות דוגמה לשוטרים האחרים במקום ולייצג נאמנה וכראוי את משטרת

ישראל.

בכך כשל הנאשם.

ועל כן ועל אף זכויותיו הרבות שצבר במהלך השנים ובמהלך התפקידים שביצע, אין בכך כדי להכריע את האיזון שבין האינטרסים הציבוריים, תדמית המשטרה ואמון הציבור, לבין זכויותיו האמורות עד כי יהיה בכך כדי להביא לביטולה של ההרשעה.

פרשה זו על נסיבותיה כמפורט לעיל וכמפורט בהכרעת הדין, אינה נימנית, לפי המבחנים שנקבעו בהלכת כתב, עם המקרים המיוחדים והחריגים בהם מבחינת האינטרסים הציבוריים ניתן לסיים את ההליך בלא הרשעה.

לאור כך ששני המבחנים, כפי שנקבע בהלכת כתב ובהלכות שניתנו אחריה - הם מצטברים, די היה בקביעה זו על מנת לדחות את הבקשה לביטולה של ההרשעה.

אולם למעלה מן הנדרש, אתיחס אף למבחן השני הנזכר בהלכת כתב.

על פי מבחן זה יש להוכיח נזק משמעותי, עכשווי וקונקרטי לעתידו של הנאשם.

הוגש מטעם ההגנה מסמך ממחלקת המשמעת של אגף משאבי אנוש במשטרת ישראל, שנערך ביום 17/1/21 ועוסק ב"שקילת העברה מתפקיד... לחלופין השעייה.."

זאת בעקבות הגשת כתב האישום נגד הנאשם ביום 29/11/20.

במסמך מפורט כתב האישום שהוגש נגד הנאשם, כמו גם חלק מהראיות שנאספו במהלך החקירה, וכן הובאו דברי באי כוחו של הנאשם, אשר סקרו את קו ההגנה ואת מכלול הטענות שבדעתם להביא בהליך המשפטי.

בסוף המסמך צויין כי החלטת הגורמים הרלבנטיים תובא לידיעת הנאשם ואולם החלטה זו לא פורטה במסמך.

הנאשם המשיך בתפקידו במשטרת ישראל.

יש להניח כי אף הגורמים הרלבנטיים ממתנינים להכרעת הדין ולגזר הדין בעניינו של הנאשם. לא הופנינו אל קביעה קטגורית כלשהי או אחרת, ולפיה יפוטר הנאשם ממשטרת ישראל לאחר הרשעה או גזר דין מסוים.

יש, איפוא, להניח כי מכלול השיקולים והאיזונים יובאו בפני הגורמים הרלבנטיים להחלטתם ואין כל ספק שלענין זה ישקלו את מכלול השיקולים לרבות דרכו של הנאשם לאורך השנים, התפקידים שמילא במג"ב ובמשטרת ישראל ותרומתו הנכבדה לבטחון המדינה ולשלום הציבור והכל כפי שהשתקף לעיל.

הנה כי כן, גם על המבחן השני להלכת כתב, אין הנאשם עונה.

אני דוחה את הבקשה לביטול ההרשעה והיא תישאר על כנה.

עם זאת, כל השיקולים שנמנו לעיל יימנו לגזירת דינו של הנאשם.

אכן, ביום פקודה, כל הזכויות הרבות שצבר ואשר פורטו לעיל, תעמודנה לזכותו.

בהתחשב בנסיבות לחומרה כאמור לעיל, ומאידך גיסא בהתחשב באירועים הסוערים נשוא כתב האישום והעובדה שלא נגרם נזק כלשהו, סוף דבר, ובהתחשב במכלול זכויותיו האמורות של הנאשם, וכמו גם בעצם הרשעתו שאף לה השלכות, מצאתי לגזור על הנאשם -

חמישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, לבל יעבור עבירה כלשהי שעניינה אלימות.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"ב אב תשפ"ב, 09 אוגוסט 2022, במעמד הצדדים.